

Jan Siuta

DWADZIEŚCIA LAT POLSKIEGO TOWARZYSTWA INŻYNIERII EKOLOGICZNEJ (PTIE)

Streszczenie. Inżynieria ekologiczna to teoretyczna i stosowana wiedza z wielu dyscyplin naukowych i technicznych, stanowiąca podstawę racjonalnego użytkowania i ochrony środowiska przyrodniczego oraz naturalnych i antropogenicznych zasobów. Służy ona ekologicznemu rozwojowi cywilizacji. Inżynieria ekologiczna chroni, dostosowuje i tworzy warunki niezbędne do życia człowieka, roślin i zwierząt. Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej ustanowiono prawnie w 1990 roku. Jest ono kontynuatorem Polskiego Komitetu Kształtowania i Ochrony Środowiska, powołanego w 1972 roku przez Zarząd Główny Naczelnej Organizacji technicznej. W artykule dokonano przeglądu ogólnego głównych zakresów działań i osiągnięć Towarzystwa w latach 1990–2010. Towarzystwo współdziała z różnymi ośrodkami naukowo-badawczymi i edukacyjnymi oraz przedsiębiorstwami, jak też z administracją samorządową i państwową w rozwiązywaniu lokalnych problemów ekologicznych.

Słowa kluczowe: ekoinżynieria, ochrona i użytkowanie środowiska, gospodarka zasobami naturalnymi i antropogenicznymi.

ISTOTA INŻYNIERII EKOLOGICZNEJ

Inżynieria ekologiczna to teoretyczna i stosowana wiedza z wielu dziedzin nauki i techniki, stanowiąca podstawę racjonalnego użytkowania i ochrony środowiska przyrodniczego oraz naturalnych i antropogenicznych zasobów. Służy ona ekologicznemu rozwojowi cywilizacji. Inżynieria ekologiczna chroni, dostosowuje i tworzy warunki niezbędne do życia człowieka, roślin i zwierząt.

Każda gospodarcza i bytowa działalność powoduje pożądane i niepożądane zmiany w środowisku przyrodniczym. Zmiany te są bezpośrednie i pośrednie, przewidywane i nieoczekiwane, odwracalne i nieodwracalne. W projektowaniu technologii, obiektów i systemów, w realizacji inwestycji oraz w użytkowaniu sprzętu technicznego, zakładów produkcyjnych, zasobów geologicznych i struktury ekologicznej (biologicznie czynnej powierzchni ziemi, inżynier jest głównym sprawcą bezpośrednich i pośrednich następstw ekologicznych. Musi on być tego świadom i czuć się odpowiedzialnym za negatywne skutki swej działalności.

Nie ma i nie będzie w przyszłości ekologicznie nieszkodliwych sposobów użytkowania środowiska i zasobów naturalnych. Inżynieria ma jednak duże możliwości minimalizowania niekorzystnych następstw przez wybór najmniej kolizyjnych sposobów użytkowania przestrzeni i lokalizowania obiektów, stosowanie właściwych technologii

Jan SIUTA – Honorowy Prezes PTIE, Instytut Ochrony Środowiska.

i systemów produkcji, ekologicznej profilaktyki we wszystkich fazach budowy i użytkowania obiektów lub określonego terenu, odnowę zdegradowanego środowiska i kreowania nowych walorów ekologicznych.

GENEZA POLSKIEGO TOWARZYSTWA INŻYNIERII EKOLOGICZNEJ (PTIE)

Zręby oraz idea powołania PTIE ukształtowały się w toku wieloletniej (twórczej) działalności Komitetu Kształtowania i Ochrony Środowiska, powołanego w 1972 roku przez Zarząd Główny NOT. W roku 1978 Komitet stał się Polskim Komitetem Kształtowania i Ochrony Środowiska NOT.

Komitet opracowywał i dyskutował wielodyscyplinowe, problemowe materiały edukacyjne, które prezentowano na ogólnopolskich konferencjach oraz publikowano je i udostępniano zainteresowanym specjalistom oraz instytucjom. Opracowywano też opinie i ekspertyzy na potrzeby Zarządu Głównego NOT, legislacji ekologicznej i gospodarczej, zarządzania środowiskiem. W skład PKKiOŚ byli delegowani specjaliści z poszczególnych stowarzyszeń naukowo-technicznych NOT.

Syntetyczną ocenę stanu środowiska, potencjalnego zagrożenia, technicznych możliwości i niezbędnych działań Komitet przedstawił na plenarnym posiedzeniu Rady Głównej NOT w dniu 9 października 1985 r. w referacie pt. „Ochrona środowiska przyrodniczego i zadania kadry inżynierskiej”. Rada Główna NOT podjęła w dniu 13 grudnia 1985 r. uchwałę nr 11 w sprawie kierunków i form działania Federacji NOT na rzecz kształtowania, ochrony i rewaloryzacji środowiska naturalnego.

Według odnośnej uchwały, ochrona i racjonalne użytkowanie środowiska mają:

- naukowo-techniczne i projektowe uwarunkowania,
- techniczno-produkcyjne uwarunkowania,
- prawno-organizacyjne uwarunkowania,
- społeczno-wychowawcze uwarunkowania,
- ekonomiczne i wykonawcze uwarunkowania.

W obliczu dokonujących się przemian społeczno-politycznych oraz malejącego zaufania do istniejących struktur organizacyjnych, liderzy PKKiOŚ NOT doszli do przeświadczenia, że niezbędne jest powołanie do życia niezależnej organizacji w zakresie ochrony i kształtowania środowiska [Siuta 2002].

Grupa inicjatywna opracowała projekt statutu PTIE oraz zwołała walne zebranie członków założycieli, na którym wybrano władze Towarzystwa na lata 1900–1991. Statut i skład władz Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej zostały wpisane do rejestru stowarzyszeń w dziale A postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie VII Wydział Cywilny i Rejestracyjny z dnia 18 maja 1990 r.

Główne postanowienia Statutu PTIE:

- Towarzystwo posiada osobowość prawną,
- terenem działalności PTIE jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej a siedzibą władz naczelnych jest m. st. Warszawa,

- Towarzystwo tworzy oddziały, które mogą uzyskać osobowość prawną oraz koła terenowe,
- Towarzystwo może być członkiem międzynarodowych stowarzyszeń o podobnym charakterze,
- Członkowie Towarzystwa dzielą się na: zwyczajnych, honorowych i wspierających.

Władzami Towarzystwa są:

- 1) Walny Zjazd,
- 2) Zarząd Główny,
- 3) Główna Komisja Rewizyjna,
- 4) Sąd Koleżeński.

DZIAŁALNOŚĆ TOWARZYSTWA

Wielodyscyplinowy i wielobranżowy charakter Towarzystwa ukierunkowanego głównie na ekologiczną aplikację wiedzy i technologii oraz systemów gospodarowania zasobami naturalnymi i antropogenicznymi, jak też znaczne regionalne zróżnicowanie specjalności członków, sprawiają, że merytoryczne zakresy działania terenowych jednostek organizacyjnych Towarzystwa są dalekie od jednorodności. Ponadto zakresy ich działalności zmieniają się w czasie stosownie do lokalnych i terenowych potrzeb. Sprzyja temu bardzo duża autonomia (w tym osobowość prawną) poszczególnych oddziałów.

Zarząd główny Towarzystwa inspirowuje oraz integruje merytoryczną i organizacyjną działalność ogniw terenowych, a także organizuje krajowe konferencje problemowe i prowadzi działalność wydawniczą. Dotychczasowa działalność oddziałów Towarzystwa koncentruje się głównie w regionalnych środowiskach naukowo-technicznych oraz na realizacji zadań wynikających z potrzeb samorządowego, państwowego i gospodarczego zarządzania środowiskiem na ich terenach.

Organizacja konferencji problemowych o zasięgu krajowym, realizowana jest przede wszystkim wspólnie z wieloma innymi jednostkami naukowymi, gospodarczymi, samorządowymi, w tym wspierającymi finansowo.

Uchwałą Zarządu Głównego PTIE z 25 czerwca 1990 roku powołano Zakład Inżynierii Ekologicznej (do prowadzenia działalności naukowo-badawczej, ekspertyzowej, wydawniczej, edukacyjnej) powierzając dr inż. Stanisławowi Siemionowi pełnienie obowiązków dyrektora tego Zakładu, który funkcjonował do roku 2002. Zakład przyczynił się w pełni do współpracy PTIE z proekologicznymi organizacjami w kraju. Najważniejszym osiągnięciem tego Zakładu było opracowywanie, publikowanie i upowszechnianie osobowych (imiennych) wykazów krajowych specjalistów, przedsiębiorstw i organizacji w zakresie inżynierii ekologicznej wraz z ofertami usług proekologicznych.

Do najważniejszych zakresów i sposobów działania PTIE zalicza się:

- Opracowywanie, dyskusowanie, analizowanie i wskazywanie problemowych zagadnień ochrony i racjonalnego użytkowania środowiska oraz naturalnych i antropogenicznych zasobów.

- Organizowanie wielodyscyplinowych konferencji naukowych i edukacyjnych.
- Opracowywanie, publikowanie i upowszechnianie wiedzy w zakresie przeciwdziałania degradacji środowiska oraz sposobów ochrony i racjonalizacji użytkowania środowiska.
- Współdziałanie z różnymi organizacjami (w tym z administracją) w rozwiązywaniu problemów ekologiczno-gospodarczych.
- Uczestniczenie w procesie ekologicznej legislacji.
- Opiniowanie, poradnictwo i konsultacje ekoinżynierskie dla społeczności lokalnych.

Działalność wydawnicza i edukacyjna

W latach 1992–2000 publikowano osobowe i firmowe wykazy dorobku oraz oferty specjalistycznych usług w wydawnictwie „Kto jest kim w inżynierii ekologicznej”, sponsorowanym przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW).

W latach 1994–1999 wydawano miesięcznik naukowo-techniczny p.t. EKOINŻYNIERIA sponsorowanym przez NFOŚiGW. Opublikowano w nim 278 artykułów naukowo-technicznych i edukacyjnych oraz 39 zbiorów haseł „Leksykonu inżynierii ekologicznej”.

Od roku 2000 wychodzi czasopismo zwarte p.t. „Inżynieria Ekologiczna”. Wydano 21 numerów tematycznych:

- Ochrona i rekultywacja gruntów 2000, str. 200.
- Technologie odolejania gruntów, odpadów, ścieków 2000, str. 168.
- Przyrodnicze użytkowanie osadów ściekowych. Ochrona i rekultywacja gruntów 2001, str. 208.
- Biopreparaty w ochronie i użytkowaniu środowiska. Ochrona i rekultywacja gruntów 2001, str. 171.
- Kształtowanie środowiska 2001, str. 203,
- Ekoinżynieria dla ekorozwoju. Artykuły problemowe 2002, str. 208.
- Ekoinżynieria dla ekorozwoju. Artykuły tematyczne 2002, str. 174.
- Technologie odolejania gruntów, odpadów, ścieków 2003, str. 126.
- Rekultywacyjne użytkowanie odpadów organicznych 2004, str. 166.
- Degradacja i rekultywacja gruntów. Przyrodnicze użytkowanie odpadów 2005, str. 123.
- Kształtowanie i ochrona środowiska 2005, str. 234.
- Kształtowanie i ochrona środowiska 2005, str. 332.
- Kształtowanie i ochrona środowiska 2005, str. 215.
- Nowoczesne technologie natleniania w ochronie środowiska 2006, str. 82.
- Kształtowanie i ochrona środowiska 2005, str. 124.
- Pierwiastki śladowe. Kryteria jakości środowiska przyrodniczego 2006, str. 75.
- Azotany w ekosystemach rolniczych 2006, str. 170.
- Melioracje wodne w kształtowaniu i ochronie środowiska 2007, str. 301.
- Odpady i rekultywacja środowiska 2007, str. 122.
- Przyrodnicze i kulturowe aspekty Ziemi Kalisko-Pleszewskiej 2008, str. 119.
- Użytkowanie zasobów: gleba, rośliny, woda, energia odnawialna, surowce wtórne 2009, str. 130.

Oddział Południowo-Wschodni w Rzeszowie wydaje Zeszyty Naukowe. Oddział w Lublinie organizuje (wraz z Lubelskim Towarzystwem Naukowym) sukcesywnie konferencje problemowe p.t. „Forum Inżynierii Ekologicznej” w Nałęczowie oraz publikuje ich dorobek w postaci monografii problemowych. W październiku 2010 odbędzie się VIII Forum.

Oddziały w Białymstoku, Olsztynie, Krakowie, Rzeszowie, Szczecinie i Wrocławiu organizują (współorganizują) wielodyscyplinowe konferencje naukowo-techniczne o zasięgu krajowym i regionalnym, publikując ich dorobek w wydawnictwach PAN, PTIE i uczelnianych.

Oddział w Opolu współorganizuje z Uniwersytetem Opolskim i Elektrownią Opole proekologiczną konferencję „Ekologiczne problemy w energetyce”, dotyczącą ochrony środowiska i ekologiczno-gospodarczego rozwoju regionu, a także ekologicznych następstw drugiego etapu budowy Elektrowni Opole. Jest to kontynuacja współpracy PTIE z Elektrownią Opole, zapoczątkowana ogólnokrajową konferencją naukową z dużym udziałem społeczności lokalnej. Konferencja ta przesądziła w dużej mierze o kontynuowaniu budowy Elektrowni Opole (według uaktualnionego projektu technologii spalania węgla oraz instalacji ochrony środowiska), mimo bardzo dużych obaw lokalnej społeczności i sprzeciwu niektórych prominentnych osobistości. Elektrownia Opole spełniła nie tylko podstawowe wymogi energetyki węglowej przełomu XX/XXI wieku, lecz także przyczyniła się walcie do ekologicznego i społeczno-gospodarczego rozwoju. Dano temu wyraz w czasie konferencji (2009 r.), poświęconej budowie II etapu Elektrowni [Siuta 2009].

Obszerny, wielodyscyplinowy dorobek naukowo-techniczny opublikowano we wszystkich 21 numerach Inżynierii Ekologicznej. Oprócz wymienionych na szczególную uwagę zasługują (między innymi):

- Podręcznik akademicki (autorstwa prof. Inez Wiatr) p.t. „Inżynieria ekologiczna” uzupełniany i wznawiany wielokrotnie.
- „Ochrona i rekultywacja gruntów” podręcznik pod redakcją J. Siuty [1999].
- „Inżynieria ekologiczna w mojej działalności” [J. Siuta 2002].

Materiały I, II i III konferencji naukowo-technicznych „Przyrodnicze użytkowanie osadów ściekowych” [Lublin 1996, Puławy-Lublin-Jeziórko 1997, Świnoujście 1999] oraz „Kompostowanie i użytkowanie kompostu” [Puławy-Warszawa 1999] zorganizowane wspólnie z Instytutem Ochrony Środowiska, Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa oraz innymi jednostkami.

Technologie odłuszczenia ścieków, odpadów, gruntów to materiały konferencji naukowo-technicznej zorganizowanej wspólnie Zakładami Tłuszczowymi „Kruszwica” S.A. 1998, 99 str. + fotografie.

Naukowo-techniczne i edukacyjne materiały w zakresie inżynierii ekologicznej publikowano i upowszechniano z udziałem znawców zagadnień, specjalistycznych firm, funduszy publicznych, patronatem urzędów państwowych i samorządowych.

Niniejszy przegląd dorobku nie ujmuje panoramy działalności poszczególnych oddziałów Towarzystwa:

- Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej jest afiliowane przy Wydziale Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych Polskiej Akademii Nauk (kopia pisma w załączeniu).
- Towarzystwo jest członkiem Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej.

PIŚMIENNICTWO

1. Działalność Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej w latach 1990–2008. *Inżynieria Ekologiczna* 20: 65–119.
2. Istota i zadania inżynierii ekologicznej oraz wiodące działania inżynierii ekologicznej (J. Siuta). *Kto jest kim w inżynierii ekologicznej*. PTIE Warszawa, 1993: 8–20.
3. Siuta J. 1999: *Inżynieria ekologiczna i Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej*. *Chemia i Inżynieria Ekologiczna*, nr 10: 961–967.
4. Siuta J. 2002: *Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej: HEUREKA – Problemy Społecznego Ruchu Naukowego* b, 3–4/2002: 109–118.
5. Siuta J. 2002: *Inżynieria ekologiczna w mojej działalności*. Wyd. Nauk. G. Borowski. Warszawa: 320 str. + 160 fot.
6. Siuta J. 2009: *Elektrownia Opole*. *Aura*, 5/9: 33.
7. *STATUT*. Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej. Warszawa 2003: 20 str.
8. *Wiatr* I. 1995: *Inżynieria Ekologiczna*. PTIE, Warszawa–Lublin: 185 str.

TWENTY YEARS OF THE POLISH SOCIETY OF ECOLOGICAL ENGINEERING (PTIE)

Summary

Ecological engineering is theoretical and applied knowledge accumulated in multiple disciplines of science and technology which provide basis for sustainable management and protection of the natural environment and natural and anthropogenic resources thus contributing to the ecological development of civilization. Ecological engineering protects, adapts and creates life conditions for both humans and plants and animals. The Polish Society of Ecological Engineering was legally instituted in 1990. It constitutes a continuation of the Polish Committee for Management and Protection of the Environment, appointed by the Chief Board of the Main Technical Organization in 1972. Main scopes of activity and achievements of the Society in the years 1990–2010 were reviewed in the paper. The Society has been cooperating with various research and educational centers as well as with the self-governmental and State administration units to solve local environmental problems.

Key words: eco-engineering, protection and management of the environment, management of natural and anthropogenic resources.

ELEKTROWNIA OPOLE
SPÓŁKA AKCYJNA
46-021 BRZEZIE k/OPOLA

SIEDZIBA: ZAPLECZE BUDOWY – BRZEZIE
DOJAZD Z OPOLA:
PKP przystanek BORKI OPOLSKIE
autobus WPKM linia 21, przystanek El. Opole

Identyfikator: 004534371
Telefon: OPOLE 302-41
Telex: 0732636
Fax: 395-12

Wasz znak:

Nasz znak:

El-20/EO/6552/92

Brzezie, dnia

01.12.1992 r.

Dotyczy:

Pan Prezes
Polskiego Towarzystwa
Inżynierii Ekologicznej
Prof. dr hab. Jan Siuta
ul. Czackiego 3/5
00-043 WARSZAWA

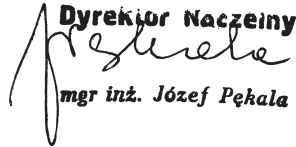
Wielce Szanowny Panie Profesorze !

Otrzymałymi właśnie materiałami pokonferencyjnymi z zorganizowanego w dniach 5 i 6 czerwca br. Sympozjum "Ekologiczne problemy w energetyce", za które chcę Panu serdecznie podziękować, a korzystając z okazji również za naszą dotychczasową współpracę. Podjął się Pan wykonania niezwykle pożytecznego, a zarazem bardzo trudnego przedsięwzięcia, tj. uczciwego i odpowiedzialnego przedstawienia całej złożoności problemów współczesnej ochrony środowiska, na tle realiów gospodarczych Polski. Pragnę Pana zapewnić, że "Ekologiczne problemy w energetyce" zostały bardzo wysoko ocenione przez ludzi zajmujących się profesjonalnie tymi zagadnieniami, i wyróżniają się w sposób zdecydowany z całej masy koniunkturalnych wydawnictw. Świadczą o tym nieustanne prośby o materiały Sympozjum, kierowane do nas z wielu ośrodków akademickich oraz od poszczególnych specjalistów. To wielki sukces, którego szczerze gratuluję zarówno Panu, Panie Profesorze, jak i wszystkim zgrupowanym wokół Pana ludziom oddanym rzetelnej pracy.

Posiłkowanie się, w kontaktach zewnętrznych, materiałami prezentującymi tak wysoki poziom merytoryczny, to dla mnie prawdziwa przyjemność i satysfakcja, szczególnie gdy wokół spraw, których dotyczą, narosło tyle różnego rodzaju mitów a nawet pospolitych kłamstw. Choć zdaję sobie sprawę, jak trudno docierają do ludzi rzeczowe argumenty to cieszę się, że ten krok został zrobiony, i że Pan jest jego autorem.

Za to wszystko Panie Profesorze, proszę by zechciał Pan przyjąć wyrazy najwyższego uznania i szacunku oraz zwyczajne, ludzkie podziękowanie, a z okazji zbliżających się Świąt i Nowego Roku także Wszelkiej Pomyślności w Życiu Osobistym i Zawodowym. Wierzę, że nasza współpraca w przyszłości zaowocuje rozwiązaniami które, w oparciu o Pana wiedzę i doświadczenie, pozwolą Elektrowni Opole być jeszcze bezpieczniejszą dla środowiska naturalnego a jej pracownikom dadzą szansę uczestniczenia w tworzeniu rzeczy wielkich.

Z najwyższym poważaniem

Dyrektor Naczelny

mgr inż. Józef Pękala

46-021 Brzezie k. Opola, tel. (0-77) 423 50 50, fax (0-77) 423 50 12, e-mail: elopole@elopole.pol.pl, www.elopole.com.pl

Szanowny Panie Profesorze,

Mam prawdziwą przyjemność powiadomić,
że 20 listopada 2001 roku na Międzynarodowych Targach Ekologicznych POLEKO,
Minister Środowiska dokonał uroczystego wręczenia
Elektrowni „Opole” SA
certyfikatu zgodności systemu zarządzania środowiskowego
z normą ISO 14001,
nadanego przez British Standards Institution.

Zakres certyfikacji objął nie tylko proces wytwarzania energii elektrycznej i ciepła,
ale także towarzyszące mu wyroby i usługi łącznie z rozwojem nowych obiektów i procesów.

Dzieląc się tą radosną informacją pamiętamy, że na nasz sukces złożyła się twórcza
i efektywna współpraca z wieloma podmiotami, aktywnie uczestniczącymi we wszystkich fazach
projektowania i budowy, rozruchu oraz eksploatacji Elektrowni "Opole".

Pamiętamy jak wiele zawdzięczamy ludziom nauki. Ich wiedza i osiągnięcia badawcze,
z których mogliśmy korzystać, umożliwiły nam wdrożenie najnowszych rozwiązań technicznych
i organizacyjnych oraz pozwoliły na wypracowanie efektywnej strategii funkcjonowania
w otoczeniu społecznym.

Autorytet współpracujących z nami pracowników nauki niejednokrotnie wspierał nas
w trudnych staraniach o wysoką jakość końcowego efektu naszej pracy.

Mamy zaszczyt do tego grona zaliczyć Pana Profesora.

Proszę więc przyjąć serdeczne podziękowania za osobisty wkład w ten wspólny sukces,
jakim jest przyznanie nam certyfikatu.

Jesteśmy przekonani, że nasza dotychczasowa wzorowa współpraca, która przyczyniła się
do uzyskania certyfikatu, będzie owocnie kontynuowana i jeszcze nie raz dostarczy
nam okazji do wspólnej radości i satysfakcji.

Z wyrazami szacunku
J. Skucha

Szanowny Pan
Prof. dr hab. Jan Siuta
ul. Urle 3/10
02-943 Warszawa

Brzezie, listopad 2001

MINISTER ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 7 marca 2000r.

Antoni Tokarczuk

EKSep-079-35-450/2000

Pan
Prof. dr hab. inż. Jan Siuta
Prezes
Polskiego Towarzystwa
Inżynierii Ekologicznej

Szanowny Panie Profesorze,

Odpowiadając na Pana wystąpienie, pragnę poinformować, iż wyrażam zgodę na objęcie patronatem, skierowanego do pracowników samorządów gminnych i powiatowych, programu edukacyjnego „Ochrona i rekultywacja gruntów w gminie”.

Jednocześnie informuję, iż z przyjemnością będę również patronował konferencji naukowej „Ochrona i rekultywacja gruntów” integralnie związanej z powyższym programem.

Życzę Panu Profesorowi i wszystkim zaangażowanym w realizację programu sukcesów w działaniach na rzecz ochrony środowiska.

Z poważaniem

**Marszałek
Województwa Podkarpackiego**

KZ.III.0661 (10) 2000

Szanowny Pan

prof. dr hab. Jan Siuta

PREZES ZARZĄDU GŁÓWNEGO
POLSKIEGO TOWARZYSTWA INŻYNIERJI EKOLOGICZNEJ

Serdecznie dziękuję za propozycję objęcia patronatu nad konferencją „Ochrona i rekultywacja gruntów w gminie”, która odbędzie się w Boguchwale 10-12 maja 2000 r. Przyjmuję ją z ogromną przyjemnością, uznając za zasadne i ważne dla przyszłości nie tylko województwa podkarpackiego organizowanie tego typu szkoleń.

Cieszę się, że województwo podkarpackie jako pierwsze będzie miało możliwość zetknięcia się z założeniami ogólnopolskiego programu edukacyjnego, któremu patronuje Antoni Tokarczuk - minister środowiska. Tym bardziej jest to istotne dla nas, mieszkających w regionie zdominowanym przez rolnictwo. Problemy, które zostaną poruszone w trakcie szkoleń dotyczą tych dziedzin, które przez ostatnie lata były szczególnie zaniedbywane i wymagają natychmiastowej interwencji. Szczególną rolę powierzono w tym programie gminom jako organom samorządu terytorialnego, dla których dylematy związane z klasyfikacją gruntów, z niedostateczną rekultywacją, degradacją terenów, przydatnością rolniczą gleb czy też zagospodarowaniem gruntów nieefektywnych są codziennością. Szybkie i profesjonalne zaradzenie im może mieć zasadnicze znaczenie dla naszych starań o wejście do Unii Europejskiej.

Życząc Panu Prezesowi i wszystkim Organizatorom wszelkiej pomyślności i wielu owocnych wyników szkoleń, łączę wyrazy szacunku.

Rzeszów, 7 kwietnia 2000 r.

Z wyrazami poważania

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Bogdan Kzońca

MINISTER ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 30 stycznia 2001r.

Antoni Tokarczuk

EKSep-079-17/2001

Pan
Prof. dr hab. Jan Siuta
Prezes Zarządu Głównego
Polskiego Towarzystwa
Inżynierii Ekologicznej

Szanowny Panie Profesorze,

Odpowiadając na Pańskie wystąpienie z dnia 22 stycznia 2001r. w sprawie IV konferencji naukowo-technicznej „Przyrodnicze użytkowanie osadów ściekowych” uprzejmie informuję, iż przyjmuję propozycję patronowania temu spotkaniu.

Jestem przekonany, że konferencja ta przyczyni się do upowszechnienia i rozwiązania wielu zagadnień związanych z realizacją rozporządzenia Ministra OŚZNiL z dnia 11 sierpnia 1999r. w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione przy wykorzystaniu osadów ściekowych na cele nieprzemysłowe.

Będę zobowiązany za poinformowanie Departamentu Ochrony Środowiska na kilka tygodni przed konferencją o jej szczegółowym programie.

Uprzejmie proszę Pana Profesora o przekazanie moich serdecznych pozdrowień dla wszystkich organizatorów i uczestników konferencji.

Z wyrazami szacunku

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Waldemar Achramowicz

Toruń, dn. 15.03.2001 r.

OR.I.0724/1/6/2001

Pan
Prof. dr hab. Jan Siuta
Prezes Zarządu Głównego
Polskiego Towarzystwa
Inżynierii Ekologicznej

Szanowny Panie Profesorze

Uprzejmie informuję, iż z satysfakcją obejmę honorowy współpatronat nad IV konferencją nt: „Przyrodnicze użytkowanie osadów ściekowych”.

Tematyka przedmiotowej konferencji zasługuje na uznanie i z pewnością spotka się z dużym zainteresowaniem wśród odbiorców. Cieszę się, że terenowa część symposium odbędzie się na terenie województwa kujawsko - pomorskiego.

Myślę, iż temat, jak i też prezentowane przykłady obiektów, zaowocują licznymi próbami wykorzystania w praktyce zdobytej na konferencji wiedzy.

Z wyrazami szacunku
Waldemar Achramowicz

Otrzymują:

1. Adresat
2. aa.

Warszawa, 13 września 2004 r.

P R E Z E S

GP-125/Kom./2004

Pan
Prof. dr hab. Jan SIUTA
Prezes
Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej
W a r s z a w a

Szanowny Panie Prezesie,

Uwzględniając wniosek Towarzystwa i stanowisko Wydziału V – Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych PAN oraz Prezydium Rady Towarzystw Naukowych przy Prezydium PAN wyrażam zgodę na afiliację Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej przy Wydziale Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych Polskiej Akademii Nauk.

Wyrażam nadzieję, że afiliacja Towarzystwa przy Polskiej Akademii Nauk pozwoli na zacieśnienie i pogłębienie współpracy Towarzystwa z naukami reprezentowanymi w Wydziale Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych PAN dla dobra polskiej nauki i rozwoju społecznego ruchu naukowego w Polsce.

Łączę pozdrowienia i wyrazy mego szacunku

Andrzej B. Legocki

Do wiadomości:
Wydział V PAN